

Георги, с молба до папата с молба за подобрене на отношенията им, и Григорий Девети щеше да научи за окончателното отхвърляне на помиренето, което бе почнало да се поражда между него и Асена. А така гневът щеше да бъде двойно по-силен... Бедният Мануил. Той правеше всичко по подражание на великия си сюзерен. Когато Асен влизаше в преговори с папата и той пращаше послание. Ала докато неговите писма стигнат до Рим, отношенията между Асен и папата бяха вече променени... Все пак, сега никой нямаше толкова нужда от папското приятелство, колкото сам Мануил... Защото внезапно засилилият се Ватаци бе почнал да изказва някакви права върху Тесалоника... А той имаше там свои привърженици...

Какво ставаше при стените на Константиновград? Бяка дошли вестите, че в помощ на Бриен пристигнали сто и петдесет галери от Морея, начело с младия Жофруа дьо Вилхардуен... А в пристана на Царския град имало вече от по-рано шестнасет венециански галери, заедно с многобройни пизански и гениуезки кораби...

Щеше ли младата българска флота да удържи напора на тая стара, опитна моряшка войска? Ами ако Бела ненадейно ги нападнеше? Щяха ли да стигнат куманите, които Александър бе отвел към Белград и Бдин?

За да отвее мрачните си мисли, тя се вслуша в тихия глъч на жените около нея.

— След близо осемгодишно бездетство, великата болярка Тиховица, от Скопие родила изведнъж наследник на мъжа си... Кръстили го Константин... — казваше примикюрката, която нямаше деца.

Царицата се огледа. Младата севастократорица Зорка я нямаше край стана ѝ, затова жените тъй свободно говореха за леляй, най-голямата дъщеря на Стефан Неман.

— И хората починали да мълвят... Това дете не е родено от Тиховица... Щасливата майка ронила ден и нощ сълзи, които огорчавали великата ѝ радост... каза госпожа Стефания, съпругата на великия прахтор.